

Balada o strašlivém zranění záletného Lojzy

Ivo Jahelka

- E** **F** **E**
1. Slunce už zapadlo za velkou mez
C#mi **Asmi** **A E**
i u nás v Zlámaný Lhotě,
H **A** **E**
stejně jak předvčírem, Lojza i dnes
C#mi **Asmi** **H E**
protáhnul se dírou v plotě.
2. V poslední chalupě tam bydlel pan Král,
před chvilkou na vzduch šel trošku,
v hospodě na návsi mariáš hrál,
zanechav doma svou Božku.
- A** **E** **G** **E**
R: Lojza a Božka v týhletý době
A **E** **G** **E**
měli se dycky náramně k sobě,
A **E** **A** **E**
a chudák manžel neměl tušení,
F#mi **E** **A** **E** **H** **E**
proč Božka často lajntuchy mění, proč je mění.
3. Jedenkrát měl pan Král náramnej spěch,
a tak dřív zapíchnul karty,
před chalupou se mu zastavil dech:
Lojza líbal Božku na rty.
4. Zhrzenej manžel měl náramnou chuť
použít hned hrubé síly,
nebo mu namíchat do piva rtuť,
zdecimovat ho ve chvíli.
- R: "Musím to všechno promyslet přesně,
aby mě nemohli postihnout trestně,
těš se, proutníku, na pomstu děsnou,
po tý mý pomstě tvý šance klesnou, šance klesnou."
5. Druhej den na půdu vylezl hned,
bylo tam krámů, až běda,
i pořádný železa nechal tam děd,
líčilal je na medvěda.
6. Pan Král z nich vočistil špínu a prach
a péra promazal mastí,
z masívních čelistí šel vážně strach -
- nejhroznější ze všech pastí.
- R: Večer, když dával praseti šrotu,
umístil tajně železa k plotu,
čelisti sklapnou na letmý dotek,
ten impuls přijde z Lojzových botek, z jeho botek.
7. Někde u sousedů zaštěkal pes,
přes cestu přeběhlo kotě,
stejně jak předvčírem, Lojza i dnes
protáhnul se dírou v plotě.
8. Cestu mu vozářil měsíční jas

a Lojza náramně ztuhnul,
nastraženou léčku uviděl včas,
v poslední chvíli se uhnul.

R: "Jen počkej, Králi, budeš se mračit,
nepodaří se ti mě zmrzačit,
než si nad tebou vodplivnu hnusem,
tak ti tvý pasti znečistím trusem, svým trusem."

9. Lojza stáh' kalhoty, učinil dřep,
přeměnil v činy svá slova,
a považoval to za zlatý hřeb,
co Krále rozčílí znova.

10. Jenže mechanismus fungoval hned,
pojistky se uvolnily,
když produkt Lojzíkův dokončil let,
čelisti se vymrštily.

R: Sotva kdy Lojza zas přijde k plotu,
do budoucna má jednu jistotu:
žádnou už ženu nesvede k hříchu -
- v železech nechal svou mužskou pýchu, mužskou pýchu.